

[Christmas Møller.]

duelig nok til at løse den Opgave, som i saa høj Grad er Tidens. Hvis det ikke lykkes for os at rejse denne Opposition, er det ikke Tidens Fejl, men vor. Tiden vil en Politik, som pløjer dybt, Tiden kræver i Dag Fornylse, Tiden kræver Ungdom. For os er Tidens Spørgsmaal Fremtidens Spørgsmaal: om *Konservatismen* i vort Land kan løse denne Opgave.

Niels Frederiksen: Den statsfinansielle Situation, som Tillægsbevillingsloven er Udtryk for, skal jeg ikke nærmere omtale. Den Kritik, der er fremsat med Hensyn til de finansielle Forhold, vil den højtærede Finansminister sikkert besvare. Men jeg ønsker at fremsætte nogle almindelige Bemærkninger om den finansielle Situation. Man kan som ved Ændringsforslagenes Behandling i Formiddagsmødet lidenskabeligt diskutere og indgaaende debattere Omposteringer o. lign., men det kan dog ikke bortforklares, alle maa erkende det, at hvis man tager Forholdene Verden over i det Finansaar, det her drejer sig om, i Betragtning, er vi her i Landet sluppet billigere gennem den vanskelige Situation end maa-ske noget andet Folk. Naar man tænker paa den Prisnedgang, den svigtende Indtægt for Staten, det tilsvarende øgede Krav fra Erhverv og erhvervsløse om Hjælp fra Staten til at slippe gennem Vanskelighederne, saa er vi sluppet billigt med det Underskud, der har været paa det foregaaende Aars Driftsbudget, og det forekommer mig, at alle maa erkende, at Resultatet, selv om der er et Underskud paa Driftsbudgettet, er Vidnesbyrd om et fornuftigt Finansstyre under vanskelige Forhold.

Angaaende den almindelige politiske Situation ønsker jeg at fremsætte nogle Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der er fremsat af Oppositionspartiernes Ordførere. Jeg forstaar godt Ordførernes noget vanskelige Stilling. Den siddende Regering har jo været i Forhandling med begge de store Oppositionspartier i det Aar, der er gaaet, om Afhjælpning af Tidens Vanskeligheder til forskellige Tider og under forskellige Forhold. Derfor er det ikke saa let for Oppositionspartiernes Ordførere at skulle kritisere den siddende Regerings Politik meget stærkt, men dog samtidig skiftevis tage Medansvaret for den Politik, der er ført. Det kan ikke nægtes, at Vinterens politiske Arbejde har vist, at den siddende Regering havde baade Forhandlingsvillie og Evne til at gennemføre en Lovgivning

under yderst ugunstige politiske Magtforhold.

Det ærede Medlem Hr. Krag, der var Venstres Ordfører, anerkendte den siddende Regerings Loyalitet ved Gennemførelsen af det sidst sluttede politiske Forlig. Det ærede Medlem sagde, at vel var det loyalt gennemført, men Forudsætningen for det var, at Regeringen og Regeringspartierne efter Valget den 16. November havde ændret Signaler; hvis dette ikke var sket, havde en Forhandling ikke været mulig. Jeg tror, at alle vi, der baade i Udvalgene og her i Salen har fulgt disse Forhandlingers Forløb og deltaget i dem, ikke kan undlade at gøre opmærksom paa, at ændrede Signaler var at spore ogsaa hos Partiet Venstre efter Valget den 16. November. Jeg tror, at Valgdagen den 16. November gav det Resultat, at man fra Venstres Side var klar over, at Fremtiden, ogsaa af partimæssige Hensyn, nødvendiggjorde et virkeligt Samarbejde herinde paa Rigsdagen med det i Folketinget skabte Flertal og den siddende Regering for at naa et Resultat. Det var efter Valget den 16. November ikke længere muligt at fastholde, at Regeringen havde sat sit Flertal hos Folketingsvælgerne over Styr. Det var dernæst heller ikke muligt at haabe paa, at man selv kunde føre en Politik efter Folkestyrets Styreform under de efter Valget skabte politiske Forhold, og der var jo i flere store Kredse af Venstres Vælgerbefolkning Røster fremme, der var saa stærke, at Venstre var nødt til at gaa ind i et praktisk politisk Arbejde. Jeg vil derfor sige til det ærede Medlem Hr. Krag, at jeg takker for Anerkendelsen, men den er gensidig. Der er for mig ikke et Øjeblik Tvivl om, at skal man tale om ændrede Signaler efter Valget, er der flest Lygter oppe hos Partiet Venstre.

Jeg vil dernæst gerne gøre en Bemærkning endnu til det ærede Medlem Hr. Krag angaaende hans Omtale af den finansielle Situation og Kritik af den finansielle Politik. Det var ikke noget at rose den højtærede Finansminister for, at han havde afbetalt Statsgæld i det foregaaende Aar til et Beløb af 107 Mill. Kr. Det var tvivlsomt, om det var klogt under Forhold som dem, vi har haft, at afdrage paa Gælden, naar Erhvervslivet var saa anspændt, mente det ærede Medlem, men samtidig og noget inkonsekvent bebrejdede det ærede Medlem den højtærede Finansminister, at han netop efter den værste Vinter, efter det værste Aar, erhvervsmæssigt og finansielt, vi har haft, søger at dække Udlaansvirksomheden,